

Leserbrev til MOTOR

NAF skuffer

VEIENE VAR TØRRE OG FINE da vi startet hjemturen fra Møre 25. mars. De var vekselvis bare og hvite av hardpakket snø. Snøfnuggene som kom periodevis blåste av veien og frontruta med minimal bruk av vindusviskerne. Men så kom plutselig en forverring på E6 sør for Lillehammer: Veien var speilblank av saltlake, og vindusviskere og spylevæske måtte brukes hyppig helt til ankomsten i Stokke i Vestfold.

Jeg er NAF-medlem, men liker dårlig å være medlem i en forening som aksepterer veisalting. Den eneste årsaken er NAFs veihjelp. Da jeg tok lappen i 1972 lærte jeg at høstføret med mørke, våte veier var det farligste, noe som ble dokumentert med statistikk. (Statistikken viste også at stabilt vinterføre, dvs. hvite vinterveier, hadde færrest trafikkdrepte.) Våte saltveier kan sammenlignes med dette høstføret, så hele tanken om trafikksikre saltveier er i utgangspunktet feil. Eller mener NAF at høstføre skapt av naturen selv er farlig, mens et liknende "høstføre" skapt av veisaltingen er trafikksikkert?

Det er skuffende og trist at NAF tror på SINTEF-rapporten fra 1995 som konkluderer med 20 % reduksjon i antall ulykker når veien saltes. I 2006 ble tallet oppgradert til hele 40 %. En slik oppgradering burde startet alarmen og tvilen både hos NAF og andre. Til slutt kan jeg nevne at forskeren som foretok oppgraderingen var den eneste i en forsamling på 80 personer som fra førerplassen kan se om en speilblank saltvei har ishinne eller ikke.

Jan G. Garshol
3160 Stokke

Kommentarer

Jeg var en av tre personer fra Stopp Veisaltingen som deltok på seminaret SaltSmart på Gardermoen 27. februar. Det var der jeg ble skuffet over NAF, og det var der forskeren var den eneste i forsamlingen som rakk opp hånden da en av oss spurte om noen fra førerplassen kunne se om det var ishinne eller ikke på saltet, svart asfaltvei.